

Безумні віра та невір'я

Що знаєм ми про розум віри
І про безумну віру - що?
Та й про безумне те невір'я,
Хоч гопки скач, хоч за будь що?

В всім тім все людство й дожилося
До того, що й не дай Господь,
Але ж в безумстві те вдалося
Пітьмі в нас, в більшості, й збороть.

На нас й до нас йде, й звідусюди,
Мов мухи в павутинні тім,
В безумній вірі всі ж ті люди,
В них весь вже й розколовся дім.

Не можуть вірять, та й не хочуть,
Те ж саме їх безумство в тім.
Для них день білий й серед ночі,
І вдень вони всі лиш в нічнім.

Від нас всіх, й завжди, й тільки геть,
І ми лиш в тім, й лиш так від нього,
Бо й серцю, й розуму в нас смерть,
Якщо не об'єднать їх з Богом!

Від знань лиш, й може вона быть
Від тих, що візьмуть серце й розум
Лиш спільно, й разом те візьмуть,
Що викрие всі ті загрози,

У більшості всі, й геть нічого,
Бо в більшості ж й безумні ми,
Ні в що не вірим і в нікого,
В сліпім невігластві з пітьми.

Ми віримо у все, що чуєм,
В брехню всю, в наклепи усі,
Тому вже й не живем – існуєм,
Й те все в нас є, та й звідусіль

Бо друга тих людей частина -
Настільки ж і в безумстві в тім ж
Не вірять вже ні в що, й в тім винна,
Бо всі ті серцем - геть сліпі ж,

Просвітіть розум наш лиш серце
Спроможне, наше ж, якщо є
У серці зір, як вікна й дверці,
Тоді ж й безумство відстає

Тоді й не люди ми в тім всім,
Бо лиш розумна в людях віра,
В нас має быть – й невір'я всі
І суть у тім, тому й довіра

Що у безумстві лиш й живуть.
Знання у Вченні ж, все від Бога,
Вони й відкривють Світло, й Путь,
Й те все й дає всім Агні Йога.